

Donn bömbel e bissi

Omm Sunndaach hott misch de Schorsch oogerufe: Gemoie, Honnes. Du, saach emol, host du su enn Gummistumber dehoom? Dess Wasser in de Spül vunn de Kisch dut nitt ablaafe unn doo wollt isch unsern Stumber außem Keller holle, awwer isch habb enn nitt gefunne unns Kättche hott gesaad, koo Wunner dassde den nitt finne dust, den hosde sellwer schunn vor John fortgeschmisse, isch habb derr immer schunn gesaad, du sollst ...

Isch habb de Schorsch unnerbroche, habb ins Telefon gegrinst unn gesaad: Ja, ja, du sollst su enn Gummistumber kaafe. Unn weilde dess nitt gemacht host, dusde jetz enn Pömpel suche.

De Schorsch hott geknorrd: Was due isch suche? Isch such koon Bembel, isch such enn Stumber.

Isch habb noch mieh gegrinsd. Koon Bembel, enn Pömpel, Schorsch.

Doo seeder: Was? No ja, also habb isch unsern Bub oogerufe, awwer der hott koon Stumber, der hott su e Ding meddere oigebaud Luftbumb, dess dusde uffbumb, hältst dess uff de Ausguss, „Zisch“ deets mache unn dess Wasser deet widder ablaafe, hott de Bub gesaad unn noch: Awwer Vadder, isch habb koo Zeit, derr den se bringe, mir hawwe Besuch. No ja, doo bin isch zum Helmut, moim Nochber gonge unn habb den nooch su emm Stumber gefroochd, awwer der hott nor su e Ding, dess gieht mett Wasserdruck unn den kennt isch hawwe, awwer er hädd den grad soim Schwoocher gebumd unn der wär heit nitt dehoom. Unn dessdeweese ruf isch disch oo, Honnes. Also, host du su enn Stumber? Wennde ooner host kumm isch grad vorbei unn dun merrn abholle.

Isch habb ze Antwort gewwe: Gut, kumm her unn holl derr enn Pömpel ab.

Wie de Schorsch donn kumme iss hadd isch emm zwaa su Pömpel hiegeleed unn doo seeder: Du host joo zwaa su Stumber? Der oone iss e bissi greeßer wie de onner, warum donn dess?

Ei Schorsch, saach isch, ooner iss ferr de Kloo unn de onnern iss ferr die Kisch, dess iss der, der e bissi klenner iss.

Waaßde, seet de Schorsch, wenna Wasser nitt ablaafe dut, egal ob in de Kisch odder im Klo, mett su emm Stumber giehts allsfort noch omm bessde. Isch numm de klenner mett unn due der den moie widder herbrenge. Gebb merr nor e Dutt, die gons Nochberschoft muss nitt seh, wie isch mett su emm Stumber dorsch die Geeschend laafe due.

Isch habb geniggd. Gut. Awwer donn giehsde moie aach gleich bei de Graulich unn dust su en Stumber kaafe. Awwer beim Graulich soine junge Leit, wennde su e Ding kaafe willst, derrfsde villeischd nitt Stumber saache. Entweder du dust saache, isch hädd gern enn Pömpel odder eine Saugglocke odder einen Ausgussreiniger unn donn dusde bestimmt de rischdische krieg.

Ja, seet de Schorsch, wie die doo: Bömbel mett Holzstill unnere Gummiglogg.

Unn widder habb isch gegrinst: Rischdisch. Gieh jetz hoom unn donn bömbel e bissi. Unn wennde long genuch erumgebömbeld host, lääfd aach dess Wasser widder ab. Saach emm Kättche enn scheene Gruß.

Eiern Honnes